

ONTMOETINGEN MET VINCENT

DOOR Dr H. E. VAN GELDER

HET boek met herinneringen van den bekwamen Engelschen impressionistischen schilder en illustrator A. S. Hartrick, dat hij onder den titel *A Painter's Pilgrimage through fifty years*¹ onlangs heeft uitgegeven, opent met een portret van Van Gogh tegenover den titel. De schrijver teekende het toen hij in 1886—'87 in nadere aanraking kwam met Vincent. Daar het boek niet licht in veler handen komt, lijkt het mij nuttig over die aanraking iets naders te vertellen, te meer omdat deze mij, zooals men zien zal, ook aanleiding gegeven heeft op een ontmoeting van Van Gogh met een anderen schilder nader in te gaan.

Hartrick, die in Londen een leerling geweest was van den Franschen etser Legros, die aan de Slade School of Art les gaf, bezocht in Parijs eerst de Académie Julian — een der meest bezochte studio's dier dagen, — daarna het atelier Cormon, waar in '86 ook Van Gogh gewerkt heeft. „Daar de Franschen zijn naam niet konden uitspreken, werd hij er meestal Vincent genoemd.” „In afwijking van de verhalen, die later in Engeland in de kranten stonden, als zou Van Gogh een stoere kerel geweest zijn”, vertelt Hartrick, dat hij juist „een min ventje was met een mager gezicht, roode haren en baard, en lichtblauwe oogen. Hij had, als hij eenmaal los kwam, een bijzondere manier om een stroom van beweringen te uiten in het Hollandsch, Engelsch en Fransch, en je dan over zijn schouder aan te staren, een beetje fluitend tusschen zijn tanden (blz. 263). In zoo'n

opwinding leek hij „more than a little mad”; op andere oogenblikken had hij neiging tot knorrigheid of achterdocht.”

Hartrick ontmoette Vincent het eerst in het atelier van Russell, die toen juist het portret geschilderd had, dat nog tot de collectie Van Gogh behoort.²

A. S. Hartrick, *Het atelier Cormon*, op tabouret H. de Toulouse-Lautrec